

Ordre de Culte del 27/12/2020

1er diumenge després de Nadal

Preludi musical

Tritt auf die Glaubensbach, BWV 152—Seguiu el camí de la fe!

Estrenada a Weimar el 30 de desembre de 1714

Invocació

Crida a la lloança: Salm 148

Himne: Canta al Senyor, rei de glòria, o ànima meva!

Música: Joachim Neander; Lletra: M. E. Vidal

Lectures bíbliques:

Isaïes 61, 10 – 62, 3

Gàlates 4, 4-7

Lluc 2, 22-40

Pregària per la il·luminació

Proclamació de la paraula

Interludi musical

Vida Comunitària:

Presentació de les ofrenes

Pregària

Himne: Joia en el món! Jesús és nat! (177 CG)

Música: G. F. Haendel; Lletra: Artur Martorell

Benedicció

Postludi

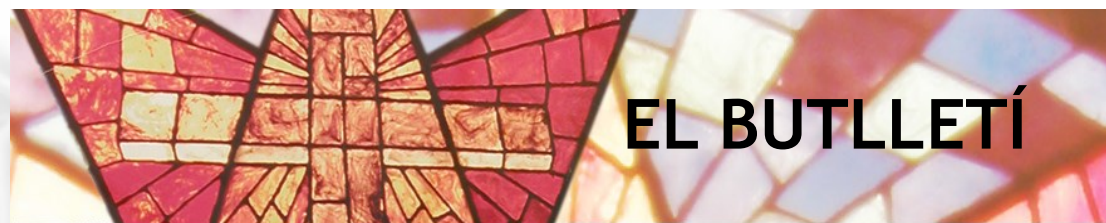
Litúrgia i Proclamació de la Paraula: Marta López Ballalta
Lectures: Lúcia Castell, Elisabeth Cortès, Anna Guinot i Jordi Pérez
Butlletí: Samuel Fabra

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 - 08001 Barcelona - Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com // web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1751 - 27 de desembre de 2020

Fe i realitat

Aquest últim mes de novembre, amb el recompte de les eleccions dels EUA i les diferents sensibilitats dels dos partits predominants en aquell país, tot plegat m'ha fet pensar en com vivim la nostra fe davant de la realitat de cada moment.

Veiem com els defensors dels que ells mateixos anomenen «la sana doctrina», que exclou tota diferència i qualsevol altra aproximació al seu cristianisme, pregaven demanant la victòria de les seves posicions polítiques. No tenien cap dubte que Déu donaria raó a la seva fe.

Era tan segura aquesta fe que només podien titllar la realitat de frau massiu. Com un triomf del maligne.

Aquesta manera de veure la realitat encara dura al cap de més d'un mes i mig de les eleccions, i més de seixanta milions d'electors republicans consideren que han estat enganyats malgrat les evidències judicials de tot el contrari.

Aquests polítics conservadors, com que els resultats els han sigut contraris, posen en dubte tot el sistema democràtic que fa quatre anys els hi va atorgar la victòria tot i que en nombre d'electors (el vot popular que en diuen ells) haguessin perdut enfront de la candidata que va acceptar la derrota sense els escarafalls que ells estan fent enguany.

Pot la fe canviar la realitat? És la pregunta que m'he fet davant d'aquests esdeveniments.

Quan hi he començat a reflexionar m'ha vingut a la memòria la

meva infància i joventut, quan interpretava literalment aquella fe, que encara que fos tan petita com un gra de mostassa, movia muntanyes. En la meva maduresa he perdut aquella idíl·lica visió. I la realitat, sigui en forma de creu –com la que se li va imposar a Jesús – o sigui en forma de malaltia, mort i pandèmia, també a mi se m'imposa.

He perdut la fe?

Se'm fa difícil contestar.

Segurament la fe no canvia la realitat, però m'ajuda a viure aquesta realitat d'una altra manera.

Pau als corintis ja els hi comentava:

Quan era un infant, parlava com un infant, pensava com un infant, raonava com un infant; però d'ençà que soc un home, tinc per inútil el que és propi dels infants. Ara hi veiem de manera fosca, com en un mirall poc clar; després hi veurem cara a cara. Ara el meu coneixement és limitat; després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant, subsisteixen la fe, l'esperança i l'amor, tots tres; però l'amor és el més gran.

1 Co 13:11-13

Sí, la realitat se'ns imposa amb la seva foscor i la seva lletgesa. No acabem de veure-hi clar. És aleshores quan la fe m'ajuda a viure aquesta realitat. Una fe amarada d'esperança. Perquè la realitat present no serà l'última paraula, i després ho veuré clarament.

Fe i esperança fonamentades en l'amor d'Aquell que ens estima malgrat les nostres foscors.

Quan ens sentim estimats malgrat les nostres mancances i rebel·lies és quan podem viure l'esperança d'un nou món lliure d'injustícia, de malaltia i de mort. Aquest amor, que és «el més gran», és la clau de volta de la nostra fe.

Tant de bo visquem la realitat des d'aquesta visió, i aleshores serem capaços d'estimar els altres i a nosaltres mateixos; no pel que som, sinó perquè Ell ens ha estimat primer.

SFM

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Aquest és l'últim butlletí d'aquest any 2020. Un any que recordarem com el de la pandèmia del segle XXI.

Avui, diumenge 27 de desembre comença la vacunació contra la Covid-19 a Europa. La vacuna esperada i políticament enaltida com la solució per tots els nostres mals.

Tant de bo la nostra esperança vagi més enllà d'aquesta vacuna i segueixi posada en el Senyor que ens ha estimat i seguirà fent-ho, malgrat la nostra niciesa.

Tinguem presents a les nostres oracions els germans malalts i les persones que en tenen cura. Però, en les circumstàncies sanitàries en les que ens trobem, hem de pregar per tota la comunitat.

CISTELLA SOLIDÀRIA

Molt bon Nadal a tots/es de part de tot l'equip del "Chiringuito". Després de molts dies de treball intens faran uns dies de descans. Per aquestes dates hi ha molts menjadors solidaris, vigilant que tota la gent pugui ser atesa. Aprofitaran per carregar piles i tornar a engegar amb tota la energia a primers d'any. Ens envien tot l'agraïment per pensar sempre en ells i demanen que seguim pregant per aquesta tasca que fan, moltes vegades, molt dura.

Com sempre, moltes gràcies a tots/es!

CANAL DE YOUTUBE

Aquest diumenge es podrà seguir el culte a les onze a aquesta adreça:

https://youtu.be/_oRfNz1sdKI

Per aquells que desitgin veure els cultes que ja s'han fet tenim un canal de YouTube:

<https://www.youtube.com/channel/CydZmry9XR0M6X8tXemJI6Q>

... i també a la pàgina web de l'església:

<https://www.esglesiatallers.org/esglesia/cultes-a-youtube>